

ဆောင်းပါးအမှတ် ၂

‘စမ်းစစ်ပြီးနေထိုင်တဲ့ ဘဝ’

ဒီတခါ ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ မွေးဖွားကြီးပြင်းပုံ၊ စိတ်နေ သဘောထား နဲ့ အကျင့်စရိုက် အကြောင်းတို့ကို နည်းနည်း ပြောကြည့်မယ်။ သူ့အတွေးအခေါ်ကို နားလည်တဲ့ ကြိုးစား ရာမှာ အထောက် အကူ ဖြစ်မယ်ထင်လို့ပါ။

မေး။ ဆော့ခရေတီး(စ်) ကို ဘယ်ဘုန်းက မွေးတာလဲ။

ဖြေ။ ဆော့ခရေတီး(စ်)ကို ရှေးခေတ် ဂရိတိုင်းပြည် အေသင်မြို့မှာ မွေးပြီး ခရစ်တော်မပေါ်ခင် သက္ကရာဇ် ၃၉၉ ခုမှာ သေဒဏ်ပေးခံရပြီး ကွယ်လွန်ပါတယ်။ ကွယ်လွန်ချိန်မှာ အသက် ၇၀ ခန့်ရှိတာမို့ သူ့ကို ခရစ်မပေါ်ခင် သက္ကရာဇ် ၄၀၀ ခန့်မှာ မွေးတယ်လို့ ယူဆရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမိုင်းအထောက်အထားတွေ မခိုင်လုံတော့ သူ့မွေးနေ့ အတိအကျကိုတော့ မသိရပါဘူး။

သူ့အမေ ဖီနာရတီ က ဝမ်းဆွဲသည်ပါ။ အဖေ ဆိုဖရွန်နီ(စ်)ကပ်(စ်) က ကျောက်ဆတ် သမားပါ။ ကျောက်တုံးကနေ ရုပ်တု ထွင်းတဲ့ အလုပ်မျိုး လုပ်ပုံရပါတယ်။ ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ ငယ်စဉ် ကလေးဘဝ တခုလုံးအကြောင်း သမိုင်း အထောက်အထား ခိုင်ခိုင်မာမာ မရှိလို့ တိတိကျကျ ဘာမှ မသိရပါ။ သူ့အရွယ် ရောက်တော့ ထင်ရှားတဲ့ ဂရိ သိပ္ပံ ဆရာကြီးတွေဆီမှာ ပညာသင်ဘူးပုံ ရှိတယ်။ တာဝန်အရ စစ်တပ်ထဲဝင်ပြီးလဲ အမှုထမ်း ခဲ့သေးတယ်။ သူ့ ရဲဘော်ရဲဘက်တွေ ပြောပုံအရဆို သူက ရဲဝံ့စွာ စစ်တိုက်တယ်လို့ သိရတယ်။ တာဝန် ထမ်းစဉ် ကာလတွင်း အားလပ်ချိန် တွေမှာ စဉ်းစား တွေးခေါ်တဲ့ အလုပ် လေးလေး နက်နက် လုပ်လေ့ ရှိကြောင်းကို သူ့အသိ လူငယ် တစ်ယောက်က အခုလို ပြန်ပြောပြဘူးတယ်-

“တမနက် နေထွက်ချိန်လောက်မှာ ဘာ ပြဿနာ ဆိုလား တခု အကြောင်း ဆော့ခရေတီး(စ်) က အပြင်းအထန် စဉ်းစားနေ လေရော။ တနေရာမှာ ရပ် ပြီး သူက အတွေးထဲ မျောနေတာ။ အဖြေ မရတော့လဲ လက်မလျှော့ဘူး။ ရပ်ပြီး စဉ်းစား နေတာဘဲ။ အချိန်တွေ ကြာလာပြီး နေ့လယ်လောက် ရောက်တော့ သူ မနက်ထဲက

အဲဒီမှာရပ်ပြီး စဉ်းစာနေကြောင်းကို စစ်သည်တွေ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ပြောလာကြတယ်။ ညစာ အပြီးမှာ [ဂရိန္တယ်ဖွား] အီယွန်သားအချို့က သူတို့ရဲ့ အိပ်ရာခင်းတွေကို အပြင် ထုတ်ယူ လာကြတယ်။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က အဲဒီမှာ တညလုံး ရပ်နေမှာလား ဆိုတာကို သိချင်တာလဲ ပါတာပေါ့။ သူက အဲဒီမှာ မနက်ထိ ရပ်နေပြီး နေထွက်ချိန်မှာ နေမင်းဆီ ဘုရားစာရွတ်ပြီး ထွက်ခွာ သွားတယ်။”

သူက အတွေးအခေါ်နဲ့ ပတ်သက်ရင် အဲသလောက် ဇွဲကောင်းပြီး စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်တာ။ စစ်ပြီးလို့ အေသင်မြို့ ပြန်ရောက်တော့ ဆော့ခရေတီး(စ်)က အတွေးအခေါ် အလုပ်ကို ဇောက်ချပြီး အချိန်ပြည့်လုပ်တော့ တာဘဲ။ တွေ့တဲ့သူနဲ့ တွေ့တဲ့နေရာမှာ တနေကုန် ထိုင်ပြီးဖြစ်ဖြစ်၊ ရပ်ပြီးဖြစ်ဖြစ်၊ လမ်းလျှောက်ပြီးဖြစ်ဖြစ် ဒဿန အကြောင်း ဆွေးနွေးတာ။ ဆော့ခရေတီး(စ်) သိချင်တာက တနည်းအားဖြင့် ရှင်းရှင်းလေးဘဲ။ ခါး ကို ဖန်တီးထားတာက လှီးတဲ့ ဖြတ်တဲ့ အခါမှာ အသုံးကျအောင်၊ နွားမှာ လည်တံရှိတာက တစ်ရှင်းကို ဆွဲနိုင်ဘို့၊ ဒါဆို ‘လူကို ဘယ်နေရာမှာ အသုံးကျဘို့ ဖန်တီးထားတာလဲ’၊ နေ့စဉ် နေထိုင်စားသောက်ရုံနဲ့ ပြီးသလား၊ လူဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ ဒါထက်ပိုပြီး အရေးကြီးတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ ရှိသလား၊ ဒါတွေကို သူက သိချင်တယ်။

တခါတုန်းက လမ်းကြိုလမ်းကြားလေးတခုထဲမှာ လူစိမ်းတစ်ယောက်ကို တွေ့တော့ သွားလမ်းကို တုတ်တချောင်းနဲ့ ပိတ်ပြီး ဆော့ခရေတီး(စ်)က မေးတယ်။ ‘လူသုံးကုန် ပစ္စည်း ကောင်းကောင်း ဘယ်မှာရနိုင်မလဲ၊ ခင်ဗျားသိလား’ လို့ဆိုတော့ လူစိမ်းက ဆော့ခရေတီး(စ်)ကို အသေအချာ ပြောပြတယ်။ ဘယ်လို ပစ္စည်းကောင်း ကို ဘယ်မှာဝယ်လို့ ရနိုင်တယ်ပေါ့။ ဒါနဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်) က သူ့ကို မေးပြန်တယ်။ ‘လူတွေကို ကောင်းအောင် ဘယ်မှာ လုပ်ပေးလဲ ခင်ဗျားသိလား’ လို့မေးတော့ ဒီလူက မဖြေနိုင်ဘူး။ ‘ကျုပ်နဲ့အတူလိုက်ခဲ့၊ ပြီးတော့ ပညာယူဗျာ’ လို့ ဆော့ခရေတီး (စ်)က ပြောတယ်။ ဒီလူစိမ်းဟာ ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ နောက်လိုက် တစ်ယောက် ဖြစ်လာပြီး ဒဿန ဆရာတွေရဲ့ သမိုင်းကို ပထမဆုံး ရေးသူလဲ ဖြစ်လာတယ်။

လူကောင်းဆိုတာ ဘာလဲ၊ လူဆိုး ဆိုတာဘာလဲ၊ သတ္တိရှိတာက ဘာလဲ၊ သတ္တိမဲ့တာက ဘာလဲ၊ တရားမျှတတယ် ဆိုတာဘာလဲ၊ တရားမမျှတဘူး ဆိုတာ ဘာလဲ၊ စသည်ဖြစ် လူမှာရှိသင့်တဲ့ ကောင်းခြင်းတွေ၊ လူကျင့်ဝတ်တွေ အကြောင်းကို ဆော့ခရေတီး(စ်)က ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့ လေ့လာ ဆွေးနွေးတော့တာဘဲ။ ဒီအလုပ်ကြောင့် လူကဲ့ရဲ့ခံရလဲ၊ အဆဲအဆိုခံရလဲ၊ သူက ခပ်အေးအေးဘဲ၊ မဖြိုတူး။

ဆော့ခရေတီး(စ်)နဲ့ခေတ်ပြိုင် သရော်ပြဖတ်ဆရာကြီးတစ်ယောက် က သူ့ရဲ့ ‘တိမ်တိုက်များ’ ဆိုတဲ့ ပြဖတ်တခုမှာ ဆော့ခရေတီး(စ်)ကို စိတ်မန့်တဲ့

သိပ္ပံပညာရှင် တစ်ယောက်လို့ သရုပ်ပုံဖော်ထားတယ်။ ‘ယင်ကောင်တွေ လေလည်တာ ပါးစပ်ပေါက်ကလား၊ အနောက်ပေါက်ကလား’ ဆိုတဲ့ မေးခွန်းမျိုးနဲ့ အလုပ်များနေသူလို့ သရုပ်ဖျက် လှောင်ပြောင်ပါတယ်။

ဆော့ခရေတီး(စ်)ကို ဝေဖန်သူတွေထဲမှာဆိုရင် သူ့အမျိုးသမီး ဇန်သီပေ ဟာ အင်မတန် လက်သံပြောင် တယ်လို့ သမိုင်းဝင်တယ်။ တနေ့မှာ ဆော့ခရေတီး(စ်)ကို စိတ်ဆိုးနေတဲ့ ဇန်သီပေ ဟာ ဘုဘောက်တွေ ပြောနေရတာ ဒေါသပေါက်ကွဲပြီး မသန့်ရှင်းတဲ့ ရေတပုံးကို ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ ခေါင်းပေါ်ကနေ လောင်းချ ပြစ်လိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်)က ပြောတယ် ‘မိုးချိန်းသံ တွေကြားပြီးရင် မိုးမကြာခင် ရွာလိမ့် မယ်လို့ ငါ ပြောသားဘဲကွာ’ တဲ့။ ဆော့ခရေတီး(စ်) က အဲသလောက် သည်းခံနိုင်ပြီး အနိုင်မယူတတ်တာ။

တဖက်မှာ အဲသလို စိတ်ရှည်သလို တဖက်မှာလဲ သေဒဏ်ပေးခံရပြီး နောက်ဆုံး အသက်ထွက်တဲ့အထိ ဒဿနအလုပ်ကို ခိုင်မာတဲ့ စိတ်နဲ့ လုပ်ကိုင်သွားလေတယ်။ သူ့က ကိုယ်ပိုင် ယုံကြည်ခံယူမှု အတွက် ရဲရဲဝင်းဝင်း အသက် အသေခံသွားတဲ့အတွက် ဆော့ခရေတီး(စ်) ကို ‘ဒဿနဆရာများရဲ့ အာဇာနည် သူရဲကောင်းလို့’ စာတင်ကြတယ်။

မေး။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က တန်ခိုးရှိတဲ့ သူတော်စင် တစ်ယောက်လား။

ဖြေ။ ဆော့ခရေတီး(စ်) မှာ သူတော်စင်တွေလို အကျင့်တွေရှိပေမဲ့ သူက သာမန်လူတွေလိုဘဲ နေထိုင်ခဲ့တဲ့ သာမန်လူ တစ်ယောက်ဘဲ။ သူ့မှာ အိမ်ထောင်ရှိတယ်။ သူဟာ တကြိမ်ထက်မက အိမ်ထောင်ကျခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့လဲ အချို့ သမိုင်းဆရာတွေက ခန့်မှန်းကြတယ်။ သူ့မှာ သားသုံးယောက် ရှိခဲ့တယ်။ နောက်လိုက်သူတွေ၊ ကြည်ညိုသူတွေ ရှိခဲ့သလို၊ သူ့ကို မနှစ်သက်တဲ့ လူတွေလဲ အများကြီး ရှိခဲ့တယ်။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က သူ့ကိုယ်သူ ‘ဆရာကြီး’ လို့ မယူဆတာလဲ သူ့ရဲ့ လုပ်ပုံ ပြောဆိုပုံတွေကို ကြည့်ရင် ထင်ရှားပါတယ်။ သူက ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘာတရားမှ ဟုတ်တိပတ်တိ မဟော်ခဲ့ဘူး။ သူက ဘာသာရေးသမား မဟုတ်ဘူး။ လူရဲ့ တွေးတော ဆင်ခြင်နိုင်မှုကိုဘဲ သူက အဓိက အားထားတယ်။ ယုံကြည်တယ်။ စုပေါင်း ဆွေးနွေး ဆင်ခြင်မှုနဲ့သာ လူတွေဟာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကောင်းအောင် ပြုပြင်နိုင်မယ်လို့ သူကယုံကြည်တယ်။

အဲ့ဒီတုန်းက အေသင်မှာ ဆော့ခရေတီး(စ်) လို ဒဿန ဆရာတွေ အများကြီး ရှိခဲ့တယ်။ ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ ထူးခြားချက်တခုက သူနဲ့လာပြီး ဆွေးနွေး ပညာယူသူတွေအိက ပိုက်ဆံ ဘယ်တော့မှ မယူဘူး။ ပညာဆိုတာဟာ တစ်ယောက်က ပေးပြီး အခြားသူတွေက ယူရတဲ့ အရာမျိုးလို့လဲ ဆော့ခရေတီး (စ်)က မထင်ဘူး။ သူ့အတွက်က ပညာရှာတယ်ဆိုတာ လူအချို့ စုစည်းပြီး ညီတူညီမျှ ဆွေးနွေး ရှာဖွေတဲ့အလုပ်လို့ ယူဆတယ်။ ပိုက်ဆံမယူဘူးဆိုပေမဲ့ သူက အရမ်းချမ်းသာလို့တော့ မဟုတ်ပါဖူး။ သဒ္ဓါသူက ကျွေးရာစားပြီး အဆင်ပြေသလို နေတာမျိုးပါ။ ဒါမဲ့သူ့ကို ကြည်ညိုသူတွေထဲမှာ လူချမ်းသာတွေလဲ ပါတော့ စားရေးသောက်ရေးတော့ အလွန် ခက်ခဲပုံမရဘူး။

အတွေးအခေါ်သမားဆိုပေမဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်)က သာမန်လူတွေကို မရောင်ဘူး။ အထင်မသေးဘူး။ တကယ်ဆို သာမန်လူတွေကသာ သူ့ရဲ့ဆရာလို့ ဆိုတယ်။ တနေ့မှာ အသိတစ်ယောက်က အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောချင်လို့ စိမ်းလန်းတဲ့ မြို့ပြင် ကျေးလက်နေရာလေးတခုဆီ ဆော့ခရေတီး(စ်)ကို ခေါ်သွားတဲ့ အခါ တောမရောက်ဘူးတဲ့ မြို့သားလို သူက ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်နေလေတယ်။ ဒါနဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်) က သူ့မိတ်ဆွေကို ပြောတယ် -

‘သူငယ်ချင်းကောင်းကြီးရေ၊ ကျုပ် မြို့အပြင် သိပ်မထွက်ရခြင်း ရဲ့ အကြောင်းအရင်းကို ရှင်းပြရင် ခင်ဗျား နားလည်နိုင်မယ် ထင်ပါတယ်။ ကျုပ်က ပညာကို မြတ်နိုးသူပါ။ သစ်ပင်တွေက ကျုပ်ဆရာ မဟုတ်ပါ။ တောရွာကလဲ ကျုပ်ဆရာ မဟုတ်ပါ။ မြို့ထဲမှာ နေထိုင် သွားလာကြသူများသာ ကျုပ်ဆရာဖြစ်ပါတယ်။’

ဆော့ခရေတီး(စ်)က စာတွေ ကဗျာတွေရေးတဲ့ အနုပညာရှင်တွေလို ကျေးလက် အလှအပကို မသိချင်ဘူး။ ဇီဝဗေဒ သိပ္ပံပညာရှင်တွေလို အပင်တွေကို စိတ်မဝင်စားဘူး။ သူက လူ့သဘာဝကိုသာ စိတ်ဝင်စားသူဖြစ်တယ်။ သူက သခင်ဘဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ဘဲဖြစ်ဖြစ် အားလုံးကိုတတန်းထဲ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံတယ်။ လူတွေကို ရိုသေတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့နဲ့ စကားပြောတဲ့အခါမှာတော့ သူက လေးနက်တဲ့ မေးခွန်းတွေ၊ အကျပ်ရိုက်မဲ့ မေးခွန်းတွေ ကို လက်ကုန်နှိုက် မေးတာပေါ့။

ဩဇာကြီးတဲ့ အတွေးအခေါ်သမားဆိုပေမဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်)က စာ တလုံးမှ မရေးခဲ့ဘူး။ သူ့နောက်လိုက်တွေ၊ အထူးသဖြင့် သူ့ဒဿနကိုဆက်ခံခဲ့တဲ့ အတွေ့အခေါ်ဆရာ ပလေးတိုးက ပြန်ရေးပြလို့ သူ့အတွေးအခေါ်တွေ အကြောင်း ကျနော်တို့ သိခွင့်ရတာ။ သူ့မှာ ချစ်ခင်သူတွေပေါတယ်။ သူကလဲ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ သောက်လိုက် စားလိုက် ရင်းရင်းနှီးနှီး နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရက်မူးပြီး မဟုတ်တာ လုပ်လေ့တော့ မရှိဘူး။ သောက်ဖော် သောက်ဖက်တွေ ပြောပုံအရဆို သူက ရိုဂိုသမျှ

ပလင်းထဲက ဘာမဆို အကုန်သောက်လဲ ပလင်းဘဲ လဲတယ်။ လူကတော့ မလဲတဲ့အပြင် ဒေါင်ဒေါင်ပါမြည် တယ်လို့ ဆိုတယ်။ သူက ကိုယ်ရော စိတ်ကိုပါ ထိန်းသိမ်းပြီး နေထိုင်တယ်။ ခံနိုင်ရည် ကောင်းလွန်းတဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ နေထိုင်ပုံတွေကို သူ့ တပည့်အချို့က အတုယူကြတယ်။ သူ့ စံချိန်မှီတယ်လို့ ယူဆရတဲ့ နောက်လိုက်တစ်ယောက်ဆိုရင် ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ ဆွေးနွေးချက်တွေကို နားထောင်နိုင်ဖို့ တနေ့ကို စုမိုင်လောက် လမ်းလျှောက်လာရတယ် လို့ဆိုတယ်။

ဒါကြောင့် ဆော့ခရေတီး(စ်)က ကျနော်တို့လိုဘဲ အသွေးနဲ့ အသားနဲ့ လူတစ်ယောက်ဘဲ။ သာမန်လူတွေနဲ့ မတူဘဲ ထူးခြားတဲ့ အလေ့အကျင့်တွေတော့ ဆော့ခရေတီး(စ်) မှာ ရှိတယ်။ အဝတ်အစားကို ဖြစ်သလို ဝတ်တယ်။ မသန့်ပြန်ဘူး၊ ဘိနက်အမြဲ မစီးဘူး၊ ရေအမြဲ ချိုးလေ့ မရှိဘူး၊ ဆိုတာတွေကို သူ့ကိုခင်တဲ့ မိတ်ဆွေတွေကတောင် ဝန်ခံရတယ်။

မေး။ အဲဒီအချိန်တုန်းက အေသင်မှာ ရေတို့၊ မီးတို့ ရှားလို့လား။

ဖြေ။ လျှပ်စစ်မီးတော့ မထွင်ရသေးတော့ မရှိပါဘူး။ အားလုံးအတွက် ရေရှားရင်လဲ ကတုံးပေါ် ထိပ်ကွက်ပြီး ဆော့ခရေတီး(စ်) က ရေမချိုးဘူးလို့ ပြောစရာ လိုမယ်မထင်ပါဘူး။ အားလုံး ကိုယ့်အနံ့လေးတွေနဲ့ကိုယ် နေကြမှာပေါ့။ သူ့ကို အမှုတခုနဲ့ ရုံးတင်တော့ ဆော့ခရေတီး(စ်)က အခုလိုပြောဘူးတယ် -

‘ရိုးရိုးအေးအေး ဘဝ မျိုး ကျုပ် ဘယ်တုန်းကမှ မနေခဲ့ဘူး။ အခြားသူတွေ အလေးထားတဲ့ ငွေရှာတာတို့၊ သက်တောင့်သက်သာ နေစရာ အိမ်တို့၊ စစ်ဖက် အရပ်ဖက်က ရာထူးတို့မျိုးကို ကျုပ် ဘယ်တုန်းကမှ မလိုချင်ခဲ့ဘူး။ အခုအေသင်မှာ ဖြစ်ပျက်နေတာ [လူမှုရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စ] တွေကိုလဲ ကျုပ်က ဂရုမစိုက်ခဲ့ဘူး။’

ဆော့ခရေတီး(စ်)က သူ့အတွေးအခေါ် မေးခွန်းတွေနဲ့ဘဲ အချိန်ပြည့် အလုပ်ရှုပ်နေတာ။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လမ်းသွားနေရင်းလဲ တခါခါမှာ ‘အတွေးထဲ နှစ်မျောသွားပြီး နောက်မှာ ပြတ်ကျန်ခဲ့တာ၊ ပြီးရင် အနီးအိမ်က ဆင်ဝင် အနား သွားပြီး ဆက်တွေးနေတာဘဲ’ တဲ့။ ဆင်ဝင် ဆိုတာ အိမ်ရှေ့အဝင်ဝမှာ တွေ့ရတဲ့ အမိုးကာသဘောမျိုး ကို ခေါ်တာပါ။

ဒါပေမဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်)က ထူးခြားတယ်။ သူက ဖြစ်သလို နေပေမဲ့ သူ့ကို အတုယူတဲ့ မဟောဘူး၊ သူ့လို လိုက်နေဖို့ မတိုက်တွန်းဘူး။ ဒီလိုကိစ္စတွေကိုသူက လုံးလုံးကို ဂရုမစိုက်တာ၊ ပိုက်ဆံရှိတာ မရှိတာ၊ ဘွဲ့တံဆိပ်တွေရှိတာ မရှိတာကို သူက ဘယ်လိုမှကို သဘောမထားဘူး။ သူ့သိချင်တာက လူကောင်းဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဘယ်လိုလဲ၊ လူကောင်း ဖြစ်ဖို့ ဘယ်လို နေထိုင်ရသလဲ။ တွေ့တဲ့သူနဲ့ ဈေးမှာဖြစ်ဖြစ်၊ လမ်းမှာဖြစ်ဖြစ်၊ စားသောက်ပွဲတွေမှာဖြစ်ဖြစ်၊ ကြုံရာအကြောင်းပြောလဲ နောက်ဆုံး

ကိုယ်ကျင့်တရား အကြောင်း ပြန်ရောက်လာတာဘဲ။ သူက ဒါကိုဘဲ အဓိကထားပြီး ဆွေးနွေးတာ။ အဲဒါကိုသိရင် သူက သဘောထား ကြီးကြီးထားတယ်။ ဘယ်လူကတော့ဖြစ် အလကားပါ။ ဘာမှမသိပါဘူး။ ဘယ်သူက သိပ်မဟုတ် ပါဘူး။ စသည်ဖြစ် သူများကို နှိမ်ချတဲ့ သဘောထားမရှိဘူး။ မှားတယ်လို့ ထင်ရင်တော့ သူက ထုတ်ပြောမယ်။ ဒါပေမဲ့ စောကားချင်တဲ့ သဘောရှိပုံ မရဘူး။ ဒါကြောင့် ‘ကြိုရသမျှ လူတွေထဲမှာ ဆော့ခရေတီး(စ်)ဟာ အကောင်းဆုံးလူဘဲ’ လို့ ပေါင်းဘူးသူတွေက ပြောကြတာ။

မေး။ အလုပ်မလုပ်ဘဲ ဖြစ်သလိုနေတော့ ဆော့ခရေတီး(စ်)က တစ်ခုခုကို တစ်ခုခု တစ်ဆယ် လား။ ငါတို့ ရုပ်ကွက်ထဲမှာ ဘာမှ ဟုတ်တိပတိ မလုပ်ပဲ လမ်းသလားသူတွေ အများကြီးဘဲ။

ဖြေ။ သူက ဝင်ငွေရတဲ့ အလုပ်မလုပ်ပေမဲ့ တနေကုန်လျှောက်ပြီး ‘လေ’ နေတဲ့သူတွေ မဟုတ်ဘူး။ လမ်းမှာအခမဲ့ပညာသင်ပေးတဲ့ ကျောင်းဆရာလို့ သူ့ကို တနည်းအားဖြင့် ခေါ်ရမယ်။ သူ့ အနေအထိုင် သဘာဝက နည်းနည်းဆန်းတယ်။ သူ့အလေးထားတဲ့ ပညာမျိုးကို ကျောင်းတိုင်းမှာ မသင်ပေးဖူး ဆိုပေမဲ့ သူလုပ်တဲ့ အလုပ်က အကျိုးမဲ့တဲ့ အလုပ်မျိုး မဟုတ်ဘူး။ လူတွေ လူကောင်းဖြစ်စေဘို့ သွန်ကြားပေးတဲ့ အလုပ်ဟာ ‘အလုပ်တကာထဲမှာ အမြတ်ဆုံးဘဲ’ လို့ စကားရှိတယ်။

မေး။ မင်းတို့ကကွာ ပညာကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်း ပြောတဲ့ခါမှာ မရှိမသေနဲ့ မပြောကြနဲ့လေ။ ဘယ်နဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်) ကို တစ်ခုခုကို တစ်ခုတစ်ဆယ်လို့ ခေါ်ရတာတုန်း။

ဖြေ။ အခုလို ဒဿနအကြောင်း ဆွေးနွေးတဲ့အခါမှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စကားနဲ့ မထိတထိ ပြောတာလေးတွေကို ဆော့ခရေတီး(စ်)က စိတ်မဆိုးပါဘူး။ သူ့သူငယ်ချင်းတွေကလဲ သူ့ကို မကြာမကြာ လှောင်ပြောင်ပြီး ပြောတတ်တယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လဲ သူများကို စ တတ်သလို၊ တခါခါမှာ သူ့ကိုယ်သူတောင် ပြန်ပြီး သရော်တတ်တယ် သေးတယ်။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က ဒဿနပညာကို ကောင်းကင်ပေါ်ကနေ မြေပြင်ပေါ်သို့ ခေါ်လာတယ်လို့ဆိုခဲ့ တယ်နော်။ ဆော့ခရေတီး (စ်)ကို လေထဲမှာ ပင့်ထားမဲ့အစား မြေပြင်ပေါ်သို့ ပြန်ခေါ်လာပြီး စကားပြောကြည့်ဘို့ ကျနော်တို့က တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားရမယ်။

မေး။ ဆော့ခရေတီး(စ်) က တီဗီမှာတွေ့ရတဲ့ ကိုးရီးယားမင်းသားတွေလို ရုပ်မြောင့်လား။

ဖြေ။ တခါမှာ ခရိတ်ဘုလင်(စ်) ဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ဆော့ခရေတီး(စ်) ကို ‘အလှပြိုင်ပွဲ’ တခု သူနဲ့ဝင်ပြိုင်ဘို့ စိန်ခေါ်တယ်။ မော်ဒယ်တွေလို စဉ်မြင့်ပေါ်မှာ ဟန်ပြန်အပြည့်နဲ့ လမ်းလျှောက်ပြရ မှာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အနိုင်အရှုံးကို မဲနဲ့ဆုံးဖြတ်မဲ့ အသိတွေရဲ့ရှေ့မှာ သူတို့နှစ်ယောက် စကား ပြိုင်ရမှာပါ။ စကား

အနိုင်ရသူက ‘ပိုလှ’ သူလိုဆိုကြမှာပေါ့။ ဆော့ခရေ့တီး(စ်) နဲ့ ခရိတိုဘုလပ်(စ်) တို့ စကား ဖလှယ်ကြရာမှာ ဆော့ခရေ့တီး(စ်) အခုလို မေးပါတယ် -

ဆော့။ ။ အလှဆိုတာ လူတွေမှာသာရှိသလား၊ အခြား အရာတွေမှာလဲ ရှိတာ မျိုးလား၊ ခင်ဗျားက ဘယ်လို ယူဆသလဲ။

ခရိ။ ။ ထင်တဲ့အတိုင်း ပြောရရင် မြင်းတို့၊ နွားသိုးတို့ အပြင် သက်မွဲအရာ တွေမှာလဲ အလှဆိုတာ ရှိကြတယ်။ ငါ့ ဒိုင်းက ခန့်တယ်၊ ငါ့ ခါးက ကောင်းတယ်၊ ငါ့ လှံက လှ တယ် စသည့်ဖြစ် လူတွေ ပြောကြတာဘဲ။

ဆော့။ ။ ဒီအရာတွေ အားလုံးက တခုနဲ့တခု လုံးလုံးမတူကြပေမဲ့ ဘယ်နဲ့လုပ်ပြီး အားလုံးက လှကြ တာလဲ။

ခရိ။ ။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ လိုအပ်တဲ့နေရာမှာ အသုံးချလို့ ကောင်းအောင် သေသေချာချာ လုပ်ထားရင်ဘဲ ဖြစ်စေ၊ သဘာဝ အတိုင်းကိုက အသုံးချလို့ အဆင်ပြေနေရင် ဖြစ်စေ၊ အရာတခုဟာ လှတယ်၊ ကောင်းတယ်။

ဆော့။ ။ ကျုပ်တို့ မျက်စေ့ဘာအတွက် လိုသလဲ၊ သိလား။

ခရိ။ ။ ကြည့်လို့ ရအောင်ပေါ့။

ဆော့။ ။ ဒါဆိုကျုပ်မျက်လုံးတွေက ခင်ဗျားမျက်လုံးတွေထက် ပိုလှတယ် ဆိုတာ ပြောစရာ မလိုတော့ဘူး ထင်တယ်။

ခရိ။ ။ ဘာကြောင့်လဲ။

ဆော့။ ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားရဲ့ မျက်လုံးတွေက အရှေ့ တည့်တည့်ကိုဘဲ မြင်တာ။ ကျုပ်မျက်လုံးတွေက အပြင်ကို ပြူးထွက်နေတာမို့ ဘေးဖက် တွေကိုပါ မြင်နိုင်တယ်လေ။

ခရိ။ ။ ဂဏန်းတွေက အခြားသတ္တဝါတွေထက် အမြင်ကိရိယာ ပို ပြည့်ဆုံတယ်လို့ ဆိုလို ချင်တာလား။

ဆော့။ ။ သိပ်မှန်တာပေါ့။

ခရိ။ ။ ထားပါတော့။ ဒါနဲ့ ဘယ်သူ့နှာခေါင်းက ပိုလှလဲ။ ခင်ဗျားလား၊ ကျုပ်လား။

ဆော့။ ။ ကျုပ်ပေါ့ဗျ။ တန်ခိုးရင်က ကျုပ်တို့ အနံ့ခံနိုင်ဘို့အတွက် နှာခေါင်းတွေ ပေးထားတယ် ဆိုရင်ပေါ့လေ။ ခင်ဗျား နှာခေါင်းပေါက်က အောက်ကို တည့်တည့် စိုက်နေတာဗျ။ ကျုပ်နှာခေါင်းက အကျယ်ကြီး ပွင့်နေပြီး အပြင်ကို လန်ထွက် နေတော့ အဖက်ဖက်က အနံ့တွေ ခံနိုင်တာပေါ့ဗျ။

ခရိ။ ။ ခပ်ပြားပြားနှာခေါင်း ကလဲ ခပ်သွယ်သွယ်နှာခေါင်းထက် ပိုခန့်တယ်လို့ ခင်ဗျားက ဘယ်လို ဆိုမှာတုန်း။

ဆော့။ ။ မျက်လုံးနှစ်ခုအကြားမှာ ကန့်လန့်ကားလား မလုပ်တဲ့အတွက် ကြောင့် ကြည့်လိုရာ ကြည့်နိုင်တာမို့ပေါ့ဗျ။ နှာခေါင်းက မြင့်နေရင် ဟိုဖက်ဒီဖက် မမြင်အောင် မျက်စေ့ကို ကာထားမှာမို့ပေါ့။

ခရီး ။ ပါးစပ်အတွက်တော့ ကျုပ် အရုံးပေးပါတယ်။ ပါးစပ်က အစာကိုက်တို့ အတွက်ဆိုတော့ ခင်ဗျားပါးစပ်က ကျုပ်ပါးစပ်ထက် ပိုပြီး ခပ်ကြီးကြီး ကိုက်နိုင်တယ်။

ဆော့ ။ ပြီးတော့ ကျုပ်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းက ထူတာကြောင့် ခင်ဗျားထက်ပိုပြီး နူးညံ့တဲ့ အနမ်း ပေးနိုင်တယ်လို့ရော မထင်ဘူးလား။

ခရီး ။ ခင်ဗျားဆိုပုံအရဆို ကျုပ်ပါးစပ်က မြည်းပါးစပ်ထက် အရုပ်ပိုဆိုးမဲ့ပုံတဲ့။ ကျုပ် ခင်ဗျားနဲ့ ထပ်မပြိုင်နိုင်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် မဲပေးပြီး ဆုံးဖြတ်ခိုင်းကြစို့။

မေး။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က မဲနိုင်သလား။

ဖြေ။ ဘယ်နိုင်မလဲ၊ ရှုံးတာပေါ့။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က သူ့ရုပ်မလှတာကို သိတယ်၊ အဲဒီအတွက်လဲ ဝမ်းမနည်းပါဘူး၊ ပကာသနတွေ မလုပ်ပြပါဘူး။ သူ့ကိုယ်သူလဲ ခပ်နာနာ ပြောတာတဲ့။ ဒဿန သမားဆိုပေမဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်)က ပျော်ပျော်ပါးပါးလဲ နေတတ်သေးတယ်။

မေး။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က စကားနိုင်လှတာမျိုး မလုပ်ဘူးလို့ ခင်းဗျားက ပြောခဲ့တယ်။ အခုသူတို့ ပြောပုံအရဆို ဆော့ခရေတီး(စ်)က စကားနိုင်လှတာလဲ ဝါသနာပါပုံရရှင်။

ဖြေ။ ခင်းဗျားကအတော် နပ်တဲ့လူတဲ့။ ဒီလိုလေဗျာ။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က ဒီမှာ သူ့ကိုယ်သူ လှ ပါတယ်လို့ ပြောတဲ့အခါမှာ စကား နိုင်ချင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က မေးတော့ အလှ ဆိုတာဟာ ‘လိုအပ်တဲ့နေရာမှာ အသုံးချလို့ ကောင်းခြင်း’ လို့ ခရီးတိုဘုလပ်(စ်) က ပြန်ဖြေတယ် မဟုတ်လား။ ဒီလို ဖြေတာဟာ သိပ်မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို ဆော့ခရေတီး(စ်)က သိတယ်။ အဲဒါကို ထောက်ပြတို့ သူမှာ အင်မတန် အမြင်ကောင်းတဲ့ ပြုစုနေတဲ့မျက်လုံးတွေရှိတယ်၊ အနံ့ခံကောင်းတဲ့ ခပ်ပွပွ ခပ်လန်လန် နှာခေါင်းရှိတယ်၊ အကိုက်ကောင်းတဲ့ ပါးစပ်ကျယ်ကြီးရှိတယ်၊ အနမ်းကောင်းတဲ့ ခပ်ထူထူ နှုတ်ခမ်းရှိတယ် လို့ သူက ဆိုတယ်၊ ခရီးတိုဘုလပ်(စ်) ပြောတဲ့ ‘အလှ ဆိုတာဟာ လိုအပ်တဲ့နေရာမှာ အသုံးချလို့ ကောင်းခြင်း’ ဆိုတဲ့ စကားအရဆို ဆော့ခရေတီး(စ်)ဟာ ရုပ်လှသူလို့ အဓိပ္ပာယ်ထွက်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူ ရုပ်မလှတာကို ဆော့ခရေတီး(စ်)က သိတယ်၊ သူများတွေလဲ သိတယ်။ ဒါဆို ဒီမှာ တခုခုလွဲနေပြီ ဆော့ခရေတီး(စ်)က ဒါကို ပြောချင်တာ။ တဖက်က ခပ်ပြောင်ပြောင်နဲ့ စကားနိုင်လှ နေသလို တဖက်မှာလဲ ခရီးတိုဘုလပ်(စ်) ပြောတဲ့ အလှ သဘာဝက မဟုတ်မှန်ကြောင်းကို သူက အလေးအနက် ထောက်ပြနေတာ။

ဆော့ခရေတီး(စ်)အတွက်က ဒဿနအလုပ်လုပ်တယ် ဆိုတာ ဒါမျိုးဘဲ၊ လူမှာ ရှိသင့်တယ်လို့ ယူဆရတဲ့ အရည်အသွေးတခုအကြောင်း ဆွေးနွေးတဲ့အခါမှာ တစ်ယောက်ယောက်က အရည်အသွေးကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်တဲ့ အဆိုပြုချက်

တခုပေးမယ်၊ ပြီးရင် အားလုံးက ဒီ အဆိုပြုချက်ကို ဆွေးနွေးမယ်၊ အားနည်းချက်တွေ ထောက်ပြမယ်၊ ပြီးရင် လိုသလို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို ပြင်မယ်၊ ထပ်ဆွေးနွေးမယ်၊ နောက်ဆုံး အားလုံးလက်ခံနိုင်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ရတဲ့အထိ ပေါ့။

အများအားဖြင့်တော့ သူကျေနပ်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်မျိုးကို ဆော့ခရေတီး(စ်)က ရလေ့မရှိဘူး၊ သူမေးတာခံရသူမှာ လက်ပန်းကျပြီး လစ်ကြဲတာများတယ်။ ကျေနပ်စရာ နောက်ဆုံး အဖြေမထွက်ပေမဲ့ ဆွေးနွေးတဲ့ လမ်းတလျှောက်မှာ မှတ်သားစရာတွေကို တွေ့လေ့ ရှိတယ်။ အခုပြောခဲ့တဲ့ ‘အလှပြိုင်ပွဲ’ စကားဖလှယ်မှုက ဆော့ခရေတီး(စ်) ‘အချိုပေါ့’ ဘဲရှိသေးတယ်။ ဆော့ခရေတီး(စ်) ‘ကော်ဖီခါးခါး’ မဟုတ်သေးဘူး၊ လေးနက်တဲ့ စကားဖလှယ်မှုတွေကို နောက်ပိုင်းမှာ ထပ်ဆွေးနွေးမယ်။

မေး။ ဒါဆို သူက အတော်ကိုဘဲ ရုပ်ဆိုးလား။

ဖြေ။ သိချင်ရင် ဒီမှာ ပုံဆွဲထားတာကိုကြည့်။ ဒါက မြည်းမျက်နှာ၊ ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ မျက်နှာ မဟုတ်ဘူး။

မေး။ သိပ်မဆိုးပါဘူး၊ အတော်လေး ‘ဖြောင့်’ တယ်လို့ပြောရမယ်။ ဆော့ခရေတီး(စ်) ‘ကော်ဖီခါးခါး’ က ဘယ်လိုနေလဲ၊ အတော်ပြင်းလား။

ဖြေ။ ဖြေးဖြေးပေါ့၊ မကြာခင် ဆွေးနွေးပါမယ်။ သူ့မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်က ဆော့ခရေတီး(စ်)နဲ့ စကား ပြောမိရင် ဘယ်လိုနေမယ် ဆိုတာကို အခုလို ပြန်ပြောပြဖူးတယ်။

“ရင်းနှီးသူတစ်ယောက်က ဆော့ခရေတီး(စ်)နဲ့ စကားပြောမိရင် မကြာခင် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးဖြစ်မှာ သေချာတယ်။ ဒီလူက ဘာအကြောင်းနဲ့ဘဲ စ စ ဒီလူကို [ဆော့ခရေတီး(စ်) က] တပတ်ပြီး တပတ် လှည့်လှည့်ပြီး မညှာမတာ [မေးမယ်]၊ နောက်ဆုံးကြတော့ ဒီလူက သူ့ရဲ့ အတိတ်ဘဝ ရော လက်ရှိဘဝ အကြောင်းကိုပါ ပြောမိသား ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ စကားတွေ ညှိသွားရင် ဒီလူကို ဇကာနဲ့ ညက်နေအောင် စစ်လို မပြီးမချင်း ပြန်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။”

မေး။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က ဘာ ဘာသာကို ကိုးကွယ်သလဲ။

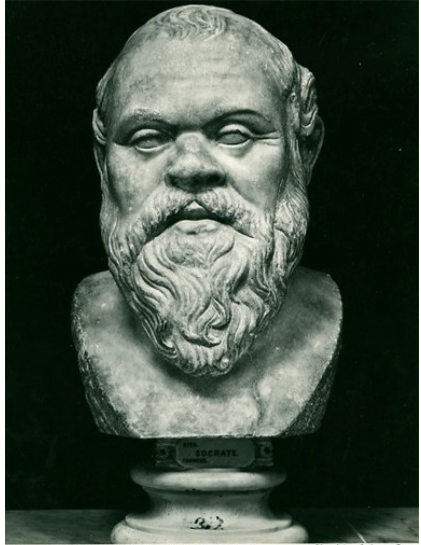
ဖြေ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကရကျနေရာတို့သို့သိတဲ့ ဘာသာကြီးတွေ မပေါ်သေးဘူး။ ဂရိပြည်မှာတော့ ကိုးကွယ်တဲ့ နတ်ဘုရားတွေ အစုံအလင် ရှိတယ်။ နတ်ဘုရားအချို့ရဲ့ နာမည်ကို လူအများ ကြားဘူး သိဘူးမှာပါ။ ‘သူရိယအေဒတ်’ လို့ခေါ်ရမဲ့ အပိုလို၊ ‘မေတ္တာနတ်သမီး’ အာဖရိုဒိုက်တီး၊ နောက်ပိုင်းမှာ ဗီးနပ်(စ်) နတ်သမီးလို့ ခေါ်ခံရသူပေါ့။ ပြီးတော့ ဘရပ်သူကွ လုပ်လေ့ရှိတဲ့ ဟားမဲ့(စ်)၊ အခြားနတ်တွေရဲ့ အဓိပတိ ဇု နတ်မင်း၊ စတဲ့ နတ်ဘုရား အမျိုးစုံကို ဂရိတွေ ကိုးကွယ်ကြတယ်။

ဆော့ခရေတီး(စ်) ကိုယ်တိုင်ကတော့ ဘာသာရေးကို သိပ်ပြီး စိတ်မဝင်စားဘူး။ အထူးသဖြင့် အေသင်သားတွေ ကိုးကွယ်တဲ့ နတ်ဘုရားတွေကို သူက သိပ်ပြီး လေးစား ကြည်ညိုပုံ မပေါ်ဘူး။ ပြဿနာကြုံတဲ့ အခါမှာ သူ့ကို အမှားအမှန် လမ်းပြပေးတဲ့ ခေါင်းထဲမှာ ‘အသံ’ တစ်ခုပေါ်လာလေ့ ရှိတယ်လို့ ဆော့ခရေတီး (စ်)က ဆိုတယ်။ အဲသလို ခပ်ဆန်းဆန်း အသံ ကို သူ့ရဲ့ ‘ကိုယ်စောင့် ဝိညာဉ်’ လို့လဲ ခေါ်သေးတယ်။ အဲဒီ ‘ကိုယ်စောင့် ဝိညာဉ်’ ဆိုတာက ဂရိတိုင်းပြည်မှာ အသိမှတ်ပြုထားတဲ့ နတ်ဘုရားတပါး မဟုတ်ဘူး။ တကယ်ဆို အဲဒါက ဘာနတ်ဘုရား မဟုတ်ဘဲ သူ့ရဲ့ လိပ်ပြာ ကို သူက ရည်ညွှန်းပြီး ပြောနေပုံရတယ်။ ဥပမာ လူတစ်ယောက်ဟာ တခုခု မဟုတ်တာ လုပ်မိရင် ‘လိပ်ပြာမသန့်’ ဖြစ်တတ်တယ်လေ။ အခက်အခဲတခုခု ကြုံရင် ဘယ်လိုလုပ်ရင် လိပ်ပြာမသန့်ဖြစ်နိုင်မလဲ ဆိုတာမျိုး စမ်းစစ်ပုံရတယ်။ ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ ခပ်ဆန်းဆန်း ယုံကြည်ချက်တွေကို အေသင်သား အုပ်ချုပ်သူအချို့က သံသယရှိလာပြီး နောက်ဆုံးမှာ ‘ရိုးရာ ဂရိနတ်ဘုရားများကို မကိုးကွယ်ခြင်း၊ တိုင်းတပါးမှ နတ်ဘုရားများကိုကိုးကွယ်ခြင်းနဲ့၊ လူငယ်တွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ပျက်ပြားစေခြင်း’ ဆိုတဲ့ အမှုတွေနဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်) ကို ရုံးတင် တရားစွဲလေတယ်။

မေး။ ‘လူငယ်တွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ပျက်ပြားစေ’ တယ်ဆိုတော့ ဆော့ခရေတီး(စ်)က လူငယ်တွေကို မှူးရစ်ဆေးတွေဘာတွေ သွားရောင်းလို့လား။

ဖြေ။ ဒီလိုဗျာ၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက အေသင်က လွတ်လပ်ရေးပြန်ရခါစမို့ အုပ်ချုပ်ရေးအရ သိပ် မတည်ငြိမ်သေးဘူး။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က လမ်းတကာ လျှောက်သွားပြီး လူငယ်တွေနဲ့ စကားပြောတယ်။ ဓလေ့ထုံးတမ်းတွေကို ဟုတ်ရဲ့လား ကောင်းရဲ့လား ဆိုတဲ့မေးခွန်းတွေ ထုတ်တယ်။ အာဏာပိုင်တွေကို အလေးမထားဘူး။ ဒါကြောင့် အုပ်ချုပ်သူအချို့က သူ့ကို သိပ်ကြည့်မရဘူး။ ပိုဆိုးတာက ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ နောက်လိုက် အချို့က လက်ရှိ အာဏာပိုင်တွေနဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စတွေမှာ ပြဿနာ တက်ထားတာတွေ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် အာဏာပိုင်အချို့က ဆော့ခရေတီး(စ်)ကို အနည်းဆုံး အေသင်ကနေ မောင်းထုတ်ချင်တယ်။ ဆော့ခရေတီး(စ်)က ဒါကို လုံးလုံး

လက်မခံဘူး၊ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ မကြောက်ဘူး။ ဒီလိုနဲ့ သေဒဏ်ပေးခံရတာ။ ဆော့ခရေတီး(စ်) အမှုရင်ဆိုင်ပုံ နဲ့ မသေခင် နောက်ဆုံးနေ့တွေ အကြောင်း နောက်မှထပ် ဆွေးနွေးမယ်လေ။ အခုတော့ အကြမ်းသဘောနဲ့ ဒီလောက်ဘဲ ဆွေးနွေးထားမယ်။

2385 - NAPOLI - Socrate - (Coll. Farnese) - Museo Nazionale Ripr. Int. - Anderson Roma

မေး။ ဒါဆို လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် အနေနဲ့ ဆော့ခရေတီး(စ်) ဟာ အားရစရာပေါ့၊ အသိပညာ ရှာဖွေဖြန့်ဝေသူ တစ်ယောက်နေနဲ့ ဆိုရင် အတုယူစရာဘဲ။ လူ့ဘဝကို ဘယ်လိုနေထိုင်မယ် ဆိုတဲ့ သူသိချင်တဲ့ မေးခွန်းက လူတည်ရှိသမျှတော့ အမြဲရှိနေမှာဘဲ။ ဒီမေးခွန်းရဲ့ အဖြေကို လူတိုင်း ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်နဲ့ ရှာကြံရမှာပေါ့။ ဒီနေရာမှာ ဆော့ခရေတီး(စ်) က စံပြုနမူနာကောင်း တစ်ယောက်ဘဲနော်။

ဖြေ။ အတုယူချင်ရင်တော့ ယူပါ။ ဒါပေမဲ့ မိုးခြိမ်းသံတွေ ကြားရပြီးတိုင်း မိုးရွာခံရမယ် ဆိုတာကိုတော့ မမေ့နဲ့။

ရှင်းလင်းချက်များ

- ဖီနာရတီ - Phaenarate
- ဆိုဖရန်နစ်(စ်)ကပ်(စ်) - Sophroniscus

တမနက် နေထွက်ချိန်လောက်မှာ... Gottlieb (2000) စာမျက်နှာ ၁၃၁။
ဒီစာပိုဒ်ကို ကျနော် ဘာသာပြန်တာ ဖြစ်တယ်။

ခါး ကို ဖန်တီးထားတာက... John Ferguson (1970), *Socrates: A source book compiled by John Ferguson*, Macmillan & The Open University Press. စာမျက်နှာ ၁၆။

တခါတုန်းက လမ်းကြိုလမ်းကြားလေးတခုထဲမှာ... Ferguson (1970) စာမျက်နှာ ၂၅။ အဲဒီ ဒဿန ဆရာများရဲ့ သမိုင်းကို ပထမဆုံး ရေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နာမယ်က ဇီနိုဖွန် (Xenophon) ဖြစ်တယ်။

သရော်ပြဇာတ်ဆရာကြီးတစ်ယောက်... အရစ်စတိုဖန်းနီး(စ်) Aristophanes ရဲ့ ‘တိမ်တိုက်များ’ The Clouds ကိုကြည့်ပါ။ ဒီပြဇာတ်ကို မြန်မာလို သေသေချာချာ ပြန်ထားတာ ရှိသလား မသိပါ။ မရှိဘူးဆိုရင် ပြန်သင့်ပါတယ်။ ဂရိကနေ အင်္ဂလိပ်လို ပြန်ထားတာတွေ အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ ဥပမာ ဝီလီယမ် ဟစ်ကီ (William Hickie) ရဲ့ ဘာသာပြန်ချက်ကို ကြည့်ပါ။ အင်တာနက်မှာ အခမဲ့ ယူချင်ရင်တော့ လိပ်စာ www.gutenberg.org/dirs/etext01/cloud10.txt မှာကြည့်ပါ။

ဇန်သိပေ - Xanthippe

သူငယ်ချင်းကောင်းကြီးရေ၊ ကျုပ် ဖြို့အပြင်... ပလေးတိုးရေးတဲ့ Phaedrus ဆွေးနွေးခန်းကိုကြည့်။ ဇော်ဂျီ (၁၉၆၇)၊ ပလေးတိုး နိဒါန်း (စတုတ္ထအကြိမ် ပုံနှိပ်ခြင်း)၊ စာပေလောက စာအုပ်တိုက်၊ ရန်ကုန်၊ စာမျက်နှာ ၃၃ နဲ့ ညှိထား ပါတယ်။

သူ့ စံချိန်မီတယ်လို့ ယူဆရတဲ့... Ferguson (1970) စာမျက်နှာ ၃၁။ တနေ့ကို ဂြိုဟ်လောက် လမ်းလျှောက် တယ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့နာမယ်က အန်တစ်သီးနပ်(စ်) (Antisthenes) ဖြစ်တယ်။

ရိုးရိုးအေးအေး... Gottlieb (2000) စာမျက်နှာ ၁၃၂။ ဒီစာပိုဒ်ကို ကျနော် ဘာသာပြန်တာ ဖြစ်တယ်။

အတွေးထဲ နှစ်မျောသွားပြီး... Gottlieb (2000) စာမျက်နှာ ၁၃၂။

ကြုံရသမျှ လူတွေထဲမှာ... Ferguson (1970) စာမျက်နှာ ၁၇။

အလုပ်တကာထဲမှာ အမြတ်ဆုံးဘဲ... ဇော်ဂျီ (၁၉၆၇) စာမျက်နှာ ၂၆။

ဆော့ခရေတီး(စ်) နဲ့ ခရိတိုဘုလပ်(စ်) တို့ စကား ဖလှယ်... Ferguson (1970) စာမျက်နှာ ၁၅၈-၁၅၉။ Gottlieb (2000) စာမျက်နှာ ၁၃၄-၂၃၅။ ဒီဆွေးနွေးချက်ကို ကျနော် ဘာသာပြန်တာ ဖြစ်တယ်။

ရင်းနှီးသူတစ်ယောက်က ဆော့ခရေတီး(စ်)နဲ့ စကားစပြောမိရင်... Gottlieb (2000) စာမျက်နှာ ၁၃၂။ ဒီစာပိုဒ်ကို ကျနော် ဘာသာပြန်တာ ဖြစ်တယ်။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ကခုကျနော်တို့သိတဲ့ ဘာသာကြီးတွေ... ဥပမာ ဇော်ဂျီ (၁၉၆၇) စာမျက်နှာ ၁၁ ကိုကြည့်ပါ။ Apollo၊ Aphrodite၊ Hermes၊ Zeus။

ဆော့ခရေတီး(စ်) ကိုယ်တိုင်ကတော့ ဘာသာရေးကို... Gottlieb (2000) စာမျက်နှာ ၁၄၀-၁၄၁။ ဇော်ဂျီ (၁၉၆၇) စာမျက်နှာ ၂၁ က ဆော့ခရေတီး(စ်)ရဲ့ ‘daimonion’ ကို ‘အသံတော်နတ်နိမိတ်’ လို့ ဘာသာပြန်ပါတယ်။

ဆော့ခရေတီး(စ်)ကို အနည်းဆုံး အသင်ကနေ မောင်းထုတ်ချင်တယ်။
Ferguson (1970) စာမျက်နှာ ၁၂။